

NGOẠI TÌNH CÓ ĐƯỢC THIÊN CHÚA THA TỘI KHÔNG?

Các bạn thân mến, là tội nhân, ai cũng cảm thấy nặng nề và cần được giải thoát, cần ai đó tha thứ mọi lỗi lầm. Có một câu chuyện giúp chúng ta thấy được lòng thương xót và tha thứ của Thiên Chúa: “Người phụ nữ ngoại tình” (Ga 8, 2-11).

1. NHỮNG NGƯỜI TỐ CÁO

Trong câu chuyện này, người ta mang đến cho thầy Giê-su một tội nhân, một người phụ nữ họ bắt quả tang đang ngoại tình. Họ là những Kinh sư và Pha-ri-sêu.

Kinh sư là những chuyên viên về Kinh Thánh Cựu Ước, họ biết từng khoản luật. Họ có uy tín và ảnh hưởng trên dân chúng. Họ giúp dân sống theo luật Chúa, tuy nhiên họ thường hẹp hòi, nệ luật và thiếu lòng thương xót.

Pha-ri-sêu là những người đạo đức sống tách biệt với dân chúng (hay còn gọi là Biệt Phái). Họ cũng giữ tỉ mỉ luật lệ và được người dân rất kính trọng.

Sáng hôm nay, cả hai nhóm người ấy mang đến cho Đức Giê-su một người phụ nữ ngoại tình. Họ lên án chị ta, điều mà đáng lý ra chỉ có Thiên Chúa mới có quyền kết án. Dựa vào Luật, họ phải ném đá hạng người tội lỗi ấy. Nghĩa là tử hình chị ta. Họ hỏi Chúa Giê-su: “Theo Sách Luật, ông Mô-sê truyền cho chúng tôi ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?” Giả như họ [là] chúng ta, chúng ta trả lời với họ thế nào đây? Tha cho chị hay đồng ý xử tử chị?

Thực ra đây là câu hỏi Lưỡng Đạo Luật. Nghĩa là trả lời kiểu nào cũng khó cho Thầy Giê-su. Nếu không ném đá thì Thầy không tuân giữ lề luật Mô-sê, nếu ném đá thì Thầy

Giê-su lại đi ngược với lời dạy của mình: “Anh em hãy có lòng thương xót như Cha anh em là Đấng ngự trên trời.” Hoặc “Thiên Chúa sai con người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian nhờ Con Người mà được cứu độ.” (Ga3,17).

2. CÁCH HÀNH XỬ CỦA CHÚA GIÊ-SU.

Thầy im lặng. Chúng ta hỏi tại sao Thầy lúc này không biện hộ cho chị ta, hoặc cho phép người ta thi hành luật mà ném đá chị? Thực ra, trước tội lỗi của con người, Thầy Giê-su luôn nhẫn nại đợi chờ và mời gọi người ta trở về. Thầy Giê-su rất tâm lý, không để chị mất mặt, xấu hổ trước đám đông. Thầy biết tội của chị, nhưng thầy không đi vào chi tiết tội của chị, Thầy không muốn khoét sâu thêm tội lỗi của chị. Thầy muốn trao cho chị bình an để trở về, Thầy cho chị có thời gian lắng đọng. Bởi đó, Thầy mặc cho người ta tố cáo, thét ngào.

Thầy cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất. Chúng ta có thể giải mã được những chữ Thầy Giê-su viết không? Các nhà chú giải kinh thánh cũng chẳng biết Thầy viết gì! Có người suy đoán Thầy viết chữ: “Tình Yêu, Tha thứ, một chữ nguệch ngoạc nào đó hay Thầy đang vẽ hình thập giá...!”

Thầy lúc này đang suy nghĩ? Thầy làm như thế có nghĩa gì với người phụ nữ tội lỗi kia, với những người đang tố cáo kia, và với cả chính tôi nữa?

Vì nhóm người tố cáo cứ hỏi mãi nên Thầy ngẩng lên và bảo: “Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.” Thầy Giê-su cũng nhìn vào tôi và nói như thế. Họ chẳng nói gì và lặng lẽ bỏ đi. Người già đi trước, trẻ tuổi đi sau. Người nhiều tội rút trước, kẻ ít tội theo sau. Vậy là ai cũng bỏ đi, để lại người phụ nữ ngoại tình và Thầy Giê-su.

Chúng ta đều là những người có tội. “Nếu chúng ta nói mình là chúng ta không có tội, chúng ta tự lừa dối mình, và sự thật không ở trong chúng ta.” (1Ga1,10). May mắn cho chúng ta vì chúng ta có Thầy Giê-su là Thiên Chúa tình yêu và giàu lòng thương xót, có quyền năng và kiên nhẫn để chờ đợi và tha thứ cho những tội lỗi của chúng ta.

Lúc này chỉ còn Đức Giê-su và người phụ nữ thì đứng ở giữa. Nếu chúng ta nhìn về không gian lúc ấy thì dường như thánh Gioan viết Tin mừng có cái gì đó sai sai. Ở đây chỉ có hai người, hoặc là Đức Giê-su đứng bên cạnh chị ta, hoặc là chị ta đứng bên cạnh Đức Giê-su. Chứ làm sao chị đứng ở giữa được?

Thực ra thánh Gioan tinh tế nhận ra người phụ nữ ngoại tình lúc này đang đứng ở GIỮA TÌNH YÊU VÀ LÒNG THA THỨ của Thầy Giê-su. Chị được Thánh Tâm đầy lòng thương xót của Thầy Giê-su bao phủ, lấp đầy. Chị được Thầy ân cần, nhẹ nhàng và trìu mến nói:

“Này chị, họ đâu cả rồi? Không ai lên án chị sao?”

Chị đáp:

“Thưa ông, không ai cả.”

Đức Giê-su nhìn chị và nói:

“Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi và từ nay đừng phạm tội nữa.”

Từ đó, chúng ta hy vọng và tin rằng cuộc đời của chị đã được Thầy Giê-su giải thoát, được tình yêu Chúa trợ lực để không còn lạc vào đường tội lỗi nữa.

3. THẦY GIÊ-SU VÀ TÔI

Vậy là người phụ nữ tội lỗi ra về trong bình an. Lúc này và hôm nay chỉ còn tôi với Thầy Giê-su. Là người tội lỗi, dường như ai cũng sợ Thầy Giê-su tố cáo hay luận phạt. Chắc chúng ta yên tâm và tin tưởng vào lòng thương xót của Thiên Chúa, vì: “Thánh nhân nào cũng có quá khứ, tội nhân nào cũng có tương lai.” Thiên Chúa mở ra cho chúng ta một tương lai khi Ngài giải thoát ta.

Chúng ta ước mong cho mình cũng được ở giữa tình yêu và lòng tha thứ giống như người phụ nữ này. Mỗi người chúng ta nhớ rằng Thầy Giê-su có đủ uy quyền để chữa lành biết bao bệnh hoạn tật nguyên. Ngài có quyền tha tội và giải thoát tôi khỏi sức nặng của tội lỗi.

Lúc này chắc thầy Giê-su cũng muốn nói với bạn: “Thầy không lên án, buộc tội con đâu! Thôi con cứ về đi và từ nay đừng phạm tội nữa.” Thầy tha tội và thương xót bạn. Chúng ta được mời gọi và tin tưởng vào một Thiên Chúa, Đấng giải thoát chúng ta.

Lạy Chúa Giê-su, sống trong thời đại quá nhiều cạm bẫy, chúng con thấy mình dễ dàng rơi vào đường tội lỗi. Hôm nay hiện diện trước Thầy Giê-su, chúng con có chút lo sợ lắng nghe lời luận phạt của Thầy. Lạy lòng thay Thầy Giê-su luôn luôn tha thứ, muốn trao cho chúng con lòng thương xót vô bờ của Thầy. Ước gì sống trong tình yêu của Thầy Giê-su, chúng con có đủ sức mạnh để từ nay đừng phạm tội nữa. Amen.

Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Nguồn: Internet eMail by *tony nguyen chuyển*

Đăng ngày Thứ Bảy, August 3, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH